

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA
POLICIJSKA UPRAVA ZAGREBAČKA
SEKTOR POLICIJE
Odjel za javni red

telefaxom
3 N.V.D.

Broj: 511-19-04/2-38/05 2/1
Zagreb, 01. veljače 2005.

SINDIKAT DRŽAVNIH I LOKALNIH SLUŽBENIKA I NAMJEŠTINIKA
n/p predsjednika

PREDMET: Zapisnik sa održanog sastanka
- dostavlja se.-

U prilogu Vam dostavljamo Zapisnik sa održanog sastanka dana 25. siječnja 2005. godine, a u svezi razrade projekta osinološke pomoći policijskim službenicima.

S poštovanjem,

PRIVITAK: 1.-

Danko Marković

ZAPISNIK

sa održanog sastanka dana 25. siječnja 2005. godine u Odjelu za javni red, a u svezi razrade projekta psihološke pomoći policijskim službenicima:

Sastanku su bili nazočni:

Darko Majstorović, načelnik Odjela za javni red; Ivica Poljak, voditelj Odsjeka za stručno usavršavanje; Aco Martinović, načelnik Odjela pravnih i kadrovskih poslova; Vesna Rosić-Kauzlarić socijalna radnica; Dragan Babović, predstavnik Nezavisnog sindikata djelatnika MUP-a; Irena Dobranić, predstavnica Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika; Anica Žibret i Boris Tot, psiholozi iz MUP-a u sjedištu te prof. dr. Dean Ajduković, predsjednik Društva za psihološku pomoć.

U širokoj raspravi, svi sudionici sastanka su se složili da je policijski posao po svojoj prirodi izuzetno stresan što se reflektira na psihu osobe, a u konačnici i na adekvatno i kvalitetno obavljanje zahtjevnih policijskih zadaća. Istaknuti su posljednji primjeri: napad na policajce na stadionu NK "Dinamo" i posljednje ubojstvo policajca u Splitu. U pravlu, u takvim kriznim situacijama, žrtve tj. policajci ne dobivaju nikakvu psihološku pomoć što je u opreci sa standardima demokratskih zapadnih policija. Takva iskustva iz kriznih situacija ostavljaju trajne posljedice na učesnike, a te posljedice imaju odraza i na situaciju u obitelji policajaca što usložnjava odnose u društvu. Ovakavo stanje je neprimjereno i ovakovim odnosom potencira se daljnja latentna konfliktnost i nesnošljivost te njihovo rješavanje pada na teret šire društvene zajednice.

Posve je nerazumno da planirani koncept psihološke pomoći nije implementiran u dnevnoj praksi, poglavito imajući na umu da je velik broj policajaca prošao užase rata. Također je neshvatljivo da policijska uprava zagrebačka nema niti jednog psihologa – profesionalca kao i podatak da se u Republici Hrvatskoj ne provode obvezni zdravstveni pregledi za sve djelatnike.

Vrlo je simptomatično da u ovom tranzicijskom vremenu policijske uprave nemaju oformljene timove za krizne situacije koje bi bile mobilne i polivalentno ekipirane.

2

Empirijska saznanja pokazuju da policajci neznaju kome se obratiti u datoj situaciji, a često puta se i boje zatražiti pomoć nadležnih institucija jer će u protivnom biti ismijavani i trpiti negativne reakcije radne sredine pa sve do bojazni za gubitkom ovlaštenja ili preraspodjelom na nova neželjena radna mjesta.

Isto tako naglašena je nedostatna komunikacija na liniji rukovoditelj – policajac i obostrano nerazumjevanje.

Sve ove činjenice kao i dosadašnja spoznaja ukazuju da psihološka pomoć još uvijek predstavlja tabu temu, od koje svi zaziru. Da bi se elimiralo ovakvo ponašanje neophodno je izvršiti edukaciju menadžmenta policije i policajaca te pri tom objasniti smisao i značaj ponuđenog koncepta psihosocijalne pomoći i način provođenja edukacije.

Svi sudionici su zaključili da je nužno poduzeti slijedeće:

1. Izvršiti edukaciju rukovoditelja tj. menadžmenta PUZ-a po programu psihološke pomoći.
2. Izvršiti prezentaciju po policijskim postajama za policajce temeljem njihove dragovoljnosti.
3. Animirati i osposobiti djelatnike prema njihovom afinitetu za ulogu kolegijalnog savjetnika.
4. Razmotriti mogućnost pružanja i druge psihološke pomoći kroz vanjske institucije uz podršku Sindikata.

Ove prezentacije su u mogućnosti provesti stručne osobe u MUP-u sjedište, dok bi Sindikati u slučaju možebitnih troškova, jednim djelom participirali u njihovoj naknadi.

Stav i mišljenje svih sudionika je da bi to bio jedan proces i nerealno je očekivati brze rezultate ali svakako je došlo vrijeme za poklanjanje dužne brige i pozornosti za psihološku stabilnost onih koji su najviše izloženi stresu.

Plauzabilno je očekivati da će primjena predloženog programa polučiti očekivane efekte te kao takav biti osnova za implementaciju na čitavom prostoru Republike Hrvatske.

Zapisnik sastavio

Mr. sc. Ivica Poljak

